

Bir Öneri de Benden

– vuslati · 19 Kasım 2011

Bir Öneri de Benden

Bir ucundan bir uca varlığımın kutsalı,
Vatan candır anadır kuru toprak değil ki.
Söğüt yeri öperken eğilmez servi dalı,
Gel alınından öpeyim bükülmeden eğil ki

Önümüzdeki hafta meclise gelmesi beklenen bedelli askerlik ile yatıp kalkıyoruz son günlerde. Ne demek bedelli askerlik; zorunlu askerlik yapacağın sürenin bedelini devlete ödeyerek (Vatan görevinde nöbet bekleyen, pusuda yatan kınalı kuzunun bedelini kimse tayin edemez.) en birinci görevimiz olan vatandaşlık görevini yapmaktan kurtulmadır. Diğer bir anlamıyla benim görevimi başkası yapsın demektir. Benim anam ağlamasın başkasının anası ağlasın demektir. Benim bazı haklarım kısıtlanmasın başkasının ki kısıtlansın demektir. Vatandaşlık haklarım yerinde kalmak şartıyla vatan sevgimi başkaları devralsın demektir...

Hükümetler bedelli askerlik konusunu neden yürürlüğe koyarlar; para kazanmak için. Kazanılan para nereye harcanır, şehit ailelerine ve terör mağdurlarına vs. Türkçesi, ölmek istemeyenin yerine ölenin ailesine. Bu mu adalet, bu mu hukuk devleti olmak bu mu sosyal devletin özellikleri? Bu mu ağızımız açılınca nüfusunun yüzde doksan dokuzu Müslüman dediğimiz devletin öngörüsü? İşin ekonomik boyutuna bakıp soysal boyutu ötelenmemelidir.

Her genç anasının kuzusudur.

Bütün bunlar bir yana bir de 'vicdani ret' konusu getirildi milletin önüne kabak gibi kondu; çal çal oyna. Bütün basın yayın organlarında konuşulur tartışılır oldu. Tabi ki her iki konuya da yabancı değiliz. Ama asker doğup asker ölen Türk milletinin askerlik kültürüne yabancılaştırılmak isteniyoruz. Üstelik taksit taksit. Bilmiyorlar mı Türk'ün töresiyle oynanmaz. Bilmiyorlar mı sosyal hukuk devleti vatandaşları arasında ayırım yapmaz. Bilmiyorlar mı bu vatan sadece fakir, gönlü aşk dolu Anadolu insanın vatani değil, hepimizin vatani. Biliyorlar elbette... Biz de biliyoruz ki sözü edilen düzenlemeler çıkmadan bile bu vatan için toprağa düşen canlar hep yoksul Anadolu insanın evladı.

Sefasını parası olanın, vicdani retçi olmak isteyen sürdüğü, cefasını Anadolu gönüllü insanımızın çektiği yetmedi mi bu güne kadar ki yüz verilene astar da verilmek isteniyor. Hangi sosyal görüş, hangi insani görüş, hangi demokratik görüş bu duruma bayrak açabilir. Özellikle sıcak günlerin yaşandığı, ciğeri yanık anaların acılarının taze olup kanlı gözyaşlarının henüz pıhtılaşmadığı şu günlerde böyle bir tartışma ve çalışma içinde bulunmak ne kadar doğru.

Üstelik vicdani retçiler zorunlu askerliğe karşı zorunlu sivil hizmet anlayışını da kabul etmediklerini belirtirlerken, teröre yandaş DTP genel başkanı, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin vicdani ret ile ilgili düzenlemenin yapılması için Türkiye'ye aralık ayına kadar zaman verdiğini hükümetin vicdani ret

düzenlemesini yapmak zorunda olduğunu, bedelli askerlik yerine vicdani ret hakkının tanınması gerektiğini, başka türlü adaletin sağlayamayacağını savunuyor. Al eline bir kaya...

Peki, bu konuda da bir yasal düzenlemeye gidilirse, bir vatandaşlık görevi olan zorunlu askerlik görevini yerine getirmek istemeyenler acaba çeşitli haklarından da mahrum bırakılacaklar mı; mümkün değil. Milleti birbirine hasım kılmanın yollarını aralamayın, aralatmayın. Biraz da Anadolu insanın vicdanına bakmak lazım kabul mü eder, ret mi?

Anadolu'da askerliğini yapıp gelmeyene adam gözüyle bakmazlar. Parayla adam olunmayacağına göre, galiba adam gözüyle bakmayacağımız insanımızın sayısında büyük bir patlama yaşanacak.

Oldu olacak bir öneri de ben sunayım, bütün bu dertlerden kurtulalım. Askere yedirdiğimiz karavanın parasını verirse Afrika'dan çok sayıda asker toplayabiliriz. Amaç vatani bekletmek değil mi.

Osman ÖCAL